**NN 91/2019 (27.9.2019.), Presuda Upravnog suda u Zagrebu broj: UsI-3486/16-8 od 10. rujna 2019.**

# UPRAVNI SUD U ZAGREBU

**1822**

# PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji Radmili Bolanča Vuković, uz sudjelovanje zapisničarke Gordane Katarine Ronyi, u upravnom sporu tužitelja TERRAKOM d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 48, zastupanog po opunomoćeniku Domagoju Mikašeku, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Orehovec i partneri d.o.o., iz Zagreba, Smičiklasova 18, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Vlad uslužni obrt, sa sjedištem u Osijeku, Dalmatinska 11, radi inspekcijskog nadzora, nakon održane javne rasprave, dana 10. rujna 2019. godine

**presudio je**

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/16-01/50, urbroj: 376-04-16-7 od 26. listopada 2016. godine.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova upravnog spora.

## Obrazloženje

Pobijanim rješenjem navedenim u točki I. izreke ove presude utvrđeno je da je tužitelj neosnovano odbio prijenos brojeva 38560505000, 38564530101 i 38564550559 (točka I.); tužitelju je naloženo da u roku osam dana od primitka rješenja isplati zainteresiranoj osobi naknadu zbog kašnjenja u prijenosu brojeva u ukupnom iznosu 10.800,00 kuna (točka II.); naloženo je tužitelju da odmah po primitku rješenja provede prijenos navedenih brojeva, te postupi sukladno Jedinstvenoj izjavi krajnjeg korisnika o raskidu ugovora s postojećim operatorom od 12. rujna 2016. (točka III.); kao i to da u roku osam dana dostavi inspektoru elektroničkih komunikacija dokaz o isplati naknade iz točke II. (točka IV.).

Tužitelj osporava zakonitost pobijanog rješenja zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Nesporno je da je 23. rujna 2016. od Iskona zaprimio potpunu Jedinstvenu izjavu krajnjeg korisnika o raskidu ugovora s postojećim operaterom, a koji je Zahtjev za prijenos brojeva odbio jer je bio pogrešno naveden vlasnik priključka. Pogrešno Iskon zaključuje, na temelju informacija dobivenih od zainteresirane osobe, da je ista korisnik navedenih brojeva, kao što neutemeljeno navodi kako je u mreži tužitelja pogrešno naveden vlasnik priključka jer su tvrdnje da obrt Vlad nije vlasnik priključka suprotne informacijama u telefonskom imeniku društva IT Jedan d.o.o.. Tužitelj ističe da je vlasnik priključaka, odnosno korisnik spornih brojeva, IT Jedan d.o.o.. Navodi da je broj 38560505000 primarno 2006. dodijeljen Hrvatskom Telekomu, a broj 38564530101 je 2009. godine dodijeljen Iskonu, da bi na zahtjev pretplatnika, SL Komunikacije d.o.o., 2011. godine ti brojevi bili preneseni u mrežu Voljatel telekomunikacije d.o.o., pravnog prednika tužitelja, dok je broj 38564550559 primarno bio dodijeljen tužitelju. Poziva se na odredbu članka 18. stavka 1. točke j) Pravilnika o prenosivosti broja kojim je propisano da se zahtjev za prijenos broja može odbiti ako pretplatnički broj za koji se traži prijenos ne glasi na ime podnositelja Zahtjeva za prijenos broja. Sporne brojeve s posebnom tarifom sekundarno je dodijelio korisniku IT Jedan d.o.o. kojega u bazi podataka ima zavedenog kao korisnika, a kako je i navedeno u telefonskom imeniku tužitelja na stranicama www.terrakom.hr. Nikada nije s obrtom Vlad sklopio ugovor o korištenju bilo kakvih usluga, a do zaprimanja Jedinstvene izjave o raskidu ugovora s postojećim operatorom o istome nije imao nikakvih saznanja. Naime, nastavno na ranije navedene zahtjeve za prijenosom brojeva, tužitelj nije zaprimio nikakve dodatne zahtjeve da se navedeni brojevi prenesu s ranijeg korisnika na obrt Vlad. Obrt Vlad nije korisnik predmetnih brojeva kod tužitelja, tužitelj nije u ugovornom odnosu sa zainteresiranom osobom. Tuženik je pobijanu odluku donio na temelju članka 66. stavka 1. Pravilnika prema kojoj postupak promjene operatera javnih komunikacijskih usluga u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži započinje ispunjavanjem Jedinstvene izjave iz Dodatka 7. Pravilnika kojeg krajnji korisnik ispunjava novom operatoru. Pojam krajnjeg korisnika definira Zakon o elektroničkim komunikacijama u članku 2. stavku 1. točki 26. kao korisnika usluga koji ne obavlja djelatnost elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga. Ukoliko su činjenice iz imenika društva IT Jedan koje je utvrdio tuženik točne, u tom slučaju obrt Vlad brojeve koristi temeljem ugovornog odnosa s drugim društvom, a ne tužiteljem. Zakonom je propisana samo primarna i sekundarna

dodjela brojeva, a svaka slijedeća dodjela ne podliježe propisima o prenosivosti broja. Tuženik je naložio tužitelju prihvatiti Jedinstvenu izjavu o raskidu ugovora podnijetu od strane onog korisnika kojem je zadnjem u nizu dodijeljen broj na korištenje. Ukoliko bi takvo stajalište tuženika i bilo ispravno, u tom slučaju tužitelj bi imao obvezu istraživanja i zadiranja u cijeli niz ugovornih odnosa između raznih društava i fizičkih osoba, a sve u svrhu utvrđivanja krajnjeg korisnika. Ako uzmemo u obzir da zainteresirana osoba pruža usluge s posebnom tarifom te da se prilikom pozivanja predmetnih brojeva na istima javlja više različitih osoba, prema stajalištu tuženika tužitelj bi imao obvezu utvrđivanja identiteta osoba koje primaju sami poziv kako bi samo tim osobama dozvolio prijenos predmetnih brojeva. Uvidom u popis operatora elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga na stranicama tuženika vidljivo je da je obrt Vlad registriran kao operator s aktivnom djelatnosti »usluge s posebnom tarifom«. Iz navedenog je razvidno kako isti nije krajnji korisnik budući pruža, odnosno ovlašten je pružati javnu komunikacijsku uslugu te je kao takav registriran kod tuženika. Operator nije ovlašten pokrenuti postupak prijenosa broja ispunjavanjem obrasca Jedinstvene izjave iz Dodatka 7. Pravilnika jer isto može učiniti samo krajnji korisnik. Predlaže Sudu poništi rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava njenu osnovanost. Pobijano je rješenje doneseno na temelju Zakona o elektroničkim komunikacijama u postupku inspekcijskog nadzora pokrenutom po službenoj dužnosti protiv tužitelja radi odbijanja prijenosa 3 broja, 38560505000, 38564530101 i 38564550559, iz mreže tužitelja u mrežu operatora Iskon Internet d.d., Garićgradska 18, Zagreb (dalje: Iskon). Osnovni tužbeni razlog neslaganje je tužitelja sa stavom tuženika o tome tko je u konkretnom slučaju imao pravo zatražiti prijenos broja, IT Jedan d.o.o. ili Vlad uslužni obrt. Sukladno članku 76. Zakona zahtjev za prijenos zemljopisnog ili nezemljopisnog broja može podnijeti isključivo krajnji korisnik broja. Dakle, sporna je činjenica tko je krajnji korisnik broja, IT Jedan ili Vlad. Usluge s posebnom tarifom su usluge kao tarot, erotskog sadržaja, psihološke pomoći, savjetovanje, koje se pružaju putem posebnih brojeva usluga. Do sada je usluge pružanja platforme davateljima sadržaja usluga s posebnom tarifom pružao IT Jedan putem mreže tužitelja. Kada se na tržištu Skynet Telekomunikacije d.o.o. (dalje: Skynet) kao konkurencija IT Jedan d.o.o., pojedini pružatelji sadržaja usluga s posebnom tarifom prekinuli su suradnju s IT Jedan te nastavili poslovati putem Skyneta. Budući Skynet svoje usluge pruža koristeći mrežu Iskona, pružatelji sadržaja podnijeli su zahtjev za prijenos broja iz mreže Terrakoma u mrežu Iskona. Jedan od njih je i Vlad. Sukladno članku 70. stavcima 1. i 3. Zakona dodjela brojeva može biti primarna ili sekundarna. Brojeve koje tuženik dodjeli primarnom dodjelom, operatori mogu dalje dodjeljivati sekundarnom dodjelom drugim operatorima i krajnjim korisnicima usluga. Radi se o jednom broju kojeg je tuženik primarno dodijelio Terrakomu, te o dva broja koja su naknadno prenesena u Terrakom. Terrakom je zatim brojeve sekundarno dodijelio IT Jedan. Predmetne brojeve je IT Jedan dalje dodijelio (»iznajmio«) Vladu »tercijarnom dodjelom« koji je te brojeve zaista i koristio kao pružatelj sadržaja. Dakle, svaki građanin koji koristi usluge s posebnom tarifom pružatelja sadržaja Vlad prepoznaje te brojeve kao brojeve Vlada. Institut prijenosa broja zamišljen je kao sredstvo poticanja tržišnog natjecanja između operatora, na način da se korisnicima omogući zadržavanje broja uz kojeg su vezani, bilo zato što ga koriste dulje vrijeme, bilo zato što je poznat širokom krugu osoba s kojima korisnik komunicira. Nesporno je da je Vlad taj koji zaista koristi brojeve i koji je poznat širokom krugu osoba. S obzirom da je tužitelj taj koji odbija izvršiti prijenos broja, a prijenos ustvari utječe na poslovanje IT Jedan, bitno je naglasiti da se ovdje radi o povezanim društvima. Naime, IT Jedan je jedan od članova društva Terrakom (tužitelja), a Igor Tatarević je osoba ovlaštena za zastupanje oba društva. Radi se o umjetno iskonstruiranom problemu vezano za prijenos brojeva za usluge s posebnom tarifom s ciljem zaštite poslovanja IT Jedan. Navodi tužitelja kako oni nisu u ugovornom odnosu s Vladom te kako nije moguće s njihove strane utvrditi istinitost navoda da upravo Vlad koristi predmetne brojeve su neozbiljni. Naime, IT Jedan i Terrakom su povezana društva koja zapošljavaju iste osobe te ne postoji stvarni problem nemogućnosti saznanja tužitelja tko koristi brojeve. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba, iako uredno pozvana, nije odgovorila na tužbu.

*Tužbeni zahtjev nije osnovan.*

Sud je održao javnu raspravu u prisutnosti Domagoja Mikašeka, odvjetnika u Odvjetničkom društvu Orehovec & partneri, te Igora Prokurice, opunomoćenika tuženika, a u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, čime je strankama dana mogućnost izjasniti se o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; dalje ZUS). Pri tome je tužitelj ostao kod navoda iznesenih u tužbi i podneska od 16. srpnja 2019., a tuženik je ostao kod odgovora na tužbu i navoda osporavanog rješenja te je naveo da se kod ovog suda vodio spor radi inspekcijskog nadzora, a vezano za prijenos broja kod obrta ZEN, a gdje je tužbeni zahtjev odbijen.

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja, te razmatrajući sporna činjenična i pravna pitanja, izvršen je uvid u sudski spis i spis tuženika koji je priložen uz odgovor na tužbu, te je utvrđeno da ne postoje tužbeni razlozi zbog kojih se rješenje pobija. Tuženik je na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo, Zakon o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14.; dalje Zakon), Pravilnik o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (»Narodne novine«, broj 154/11., 149/13., 82/14., 24/15. i 42/16.; dalje Pravilnik) i Pravilnik o prenosivosti broja (»Narodne novine«, broj 24/15. i 71/16.).